

Λοιπὸν—ὑποτονθορίζουσιν αὐθι; ἀνωθεν οἱ ποθοῦντες, οἱ μόνον ποθοῦντες, ἀλλὰ μὴ δυνάμενοι—οὕτω θέλετε; Κάμετε καλά. Ἡμεῖς ἀποσυρόμεθα· ἡμεῖς μάλιστα θὰ ὑποβοηθώμεν τὰ διαπραττόμενα κακὰ· οὐδὲν θὰ ἐμπιδίσωμεν, ὅλα θὰ τὰ ὑπογράφωμεν, ὅλα, ἀδιαφοροῦντες ἂν διὰ τῆς ὑπογραφῆς ἡμῶν πιέζεται ὁ λαός, ἂν παραβιάζονται οἱ νόμοι, ἂν πράττονται ἱεροσυλίας ἐπὶ τοῦ πολιτεύματος. Σεῖς εἰσθε ὑπεύθυνοι καὶ ἐναντίον σας θὶ ἀγανακτήσῃ ὁ τόπος. Τὴν βλέπομεν μάλιστα ἐγειρομένην τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ λαοῦ, καὶ μετ' οὐ πολὺ θ' ἀκούσωμεν τὴν προσδοκωμένην φωνὴν «ἐλθε νὰ σώσῃς ἡμᾶς.»

Λοιπὸν—λέγουσι μετὰ πόνου οἱ περίφοβοι ἀπλοῖκοι ἄνθρωποι (καὶ εἶνε πάμπολλοι οὗτοι)—πῶς μᾶς παραδίδετε, ὦ ἀλιτῆριοι, ἔρμαιον τῆς ἀκολασίας τῶν κομμάτων καὶ τῶν κομματικῶν πλειονοψηφιῶν, πῶς ἀπομακρύνετε τὸν βασιλέα ἀπὸ τῆς κυβερνήσεως τοῦ τόπου, πῶς δυσαρεστεῖτε τὸν βασιλέα;

Καὶ ἰδοὺ τελευταῖοι ἐν τῇ ἐμφανίσει, ἀλλὰ πρῶτοι πάντων δυστυχῶς ἐν τῇ ὑποχθονίῳ δράσει, ἔρχονται οἱ ἐπιτήδαιοι καὶ, κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ τὰς στιγμὰς, ὅτε μὲν μετὰ τῶν κολάκων συμμαχοῦντες, ὅτε δὲ τὴν ὀκνηρίαν ἢ τὴν ἀνικανότητα ἐκμεταλλεῖσθαι, ἄλλοτε τοὺς πόθους συνδαυλίζοντες καὶ ἐπ' αὐτῶν κερδοσκοποῦντες, πάντοτε δὲ πλουσίαν συγκομιζόντες συγκομιδὴν ἐν τῷ ἀπεράντῳ καὶ εὐθαλεῖ λειμῶνι τῶν ἀπλοϊκῶν, ἰδοὺ ὅτι αὐτοὶ ἐκ περιτροπῆς ἐπιβάλλονται ἐκ τῶν ἄνω ἐπὶ τῶν κάτω, ἢ διὰ τούτων ἐπ' ἐκείνων, ἀλλὰ πάντοτε ἐπ' ἀμφοτέρων, καὶ ἐκμηδενίζουσι τοὺς ἄνω καὶ κατατυραννοῦσι τοὺς κάτω, καὶ στεντορεῖα τῇ φωνῇ κραυγάζουσιν ὅτι κυβερνῶσι τὸν τόπον, ἐνῷ κορυβαντιῶσι.

Ταῦτα τὰ ἐκ τοῦ ἀπορθητοῦ χαρὰκώματος τοῦ Θιέρσου ἐκτοξευόμενα κατὰ τῆς ἀληθείας τοῦ δόγματος αὐτοῦ φαρμακερὰ βέλῃ. Πῶς ν' ἀνθέξῃ κατ' αὐτῶν ἡ ἀτυχὴς ἀλήθεια; Ἄν ἦτο μόνη, ἂν ἐπάλαιε κατὰ τοῦ ἐχθροῦ στήθος πρὸς στήθος, θὰ κατεσύντριβε τὸν ἀντίπαλον πρὸ πολλοῦ. Ἀλλὰ περικυκλοῦται ἡ τάλαйна ὑπὸ συμμάχων τοῦ ἐχθροῦ τῆς ἀσπονδοτέρων. Καὶ εἶνε βεβαίως σύμμαχοι οὗτοι κατὰ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ· ὅλοι, καὶ κόλακες, καὶ ὀκνηροί, καὶ ποθοῦντες, ἐπὶ πᾶσι δὲ οἱ ἐπιτήδαιοι, ὅλοι οὗτοι ἀγωνίζονται νὰ κυριεύσουν τὸν προμαχῶνα· ἀλλ' ἕκαστος πρὸς τὰ ἴδια τέλη, ἐπομένως ἅπαντες κατὰ τῆς ἀληθείας. Ἐκ τούτου ἡ σύγχυσις περὶ τὴν ἔννοιαν τῆς πολυφύμου ρήσεως, ἡ βαβυλωνία περὶ τὴν διατύπωσιν αὐτῆς, αἱ ἀραὶ τῶν μὲν, αἱ ἐπευφημίαι τῶν ἄλλων, τῶν παλλῶν οἱ δισταγμοὶ καὶ ἀπάντων οἱ φόβοι.

Τὸ Μὴ Χάρεσαι οὔτε δισταγμούς· ἔχει, οὔτε φόβους. Νομίζει δὲ ὅτι ὀφείλει εἰς τὸν προορισμὸν αὐτοῦ, ἐξ οὗ οὐδέποτε θὰ ἐκτραπῇ, νὰ διακηρύξῃ τὰς ἐαυτοῦ πεποιθήσεις ἐλευθέρως, ἄνευ πλαγίας σκέψεως, ἄνευ προκαταλήψεως. Σκοπὸς ἡμῶν ἔσται ἡ τῆς ἀληθείας ἀνάδειξις γυμνῇ, ἀλλὰ σεμνῇ καὶ ὠραίᾳ, ὥς εἶνε ἡ ἀλήθεια· μέσον δὲ ἡ ἀποκάλυψις τῶν ὑπὸ τὴν μυριοχρώματον περιβολὴν τῶν ἀσπόν-

δων συμμάχων κρυπτομένων τεράτων. Ἐνα πρὸς ἓνα τοὺς παραδόξους αὐτοὺς συμμάχους θὰ τοὺς ξεφλουδίσωμεν. Ἐλπίζομεν δὲ τούτους μὲν νὰ παραδώσωμεν εἰς τὴν ἀνιδίαν τῶν δυνάμενων καὶ βουλομένων νὰ νοήσωσιν, ἐν ὅλῃ αὐτῶν τῇ δυσμόρφῳ γυμνότητι, τὴν δὲ ἀλήθειαν ν' ἀπαλλάξωμεν τῶν κακοποιῶν τούτων παρασίτων. Ὑπεσχέθημεν νὰ ἐξετάσωμεν ὑπ' ὅλας τὰς ἐπόψεις τὴν θέσιν τῆς Βασιλείας ἀπέναντι τοῦ ἔθνους. Τοῦτο δὲ θὰ πράξωμεν ὅσον εὐσυνειδήτως τοσοῦτον θαρραλέως. Καὶ διατὶ νὰ μὴ ἔχωμεν θάρρος, ἀφοῦ ὁ σκοπὸς ἡμῶν εἶνε ἀγαθὸς καὶ ἀγνῆς φιλοπικρίας ἐμπεφορημένος; Ἐλθετε καὶ ἴδετε.

Καμτσίκι.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Λέγεται ὅτι ἐκ τῆς Αὐλῆς στενοχωρεῖται ὁ κ. πρωθυπουργὸς νὰ προσλάβῃ ὑπουργόν τῶν στρατιωτικῶν τὸν κ. Σ. Πετιμεζᾶν καὶ ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἄχρις ὥρας ἀντέχει.

Λέγεται ὅτι ὅσοι θαλαμηπόλοι ἐν τοῖς ἀνακτόροις φέρουσι φουστανέλλα διετράγησαν νὰ τὴν ἀποβάλωσι, διότι τὸ αὐλαρχεῖον τοῖς ἐπιβάλλει ἄλλας στολὰς παραγγελθείσας μάλιστα ἐν Κοπενάγῃ. Καὶ μὰ τὴν ἀλήθειαν! νομίζομεν τὴν ἐθνικωτέραν αὐτὴν πράξιν τοῦ Βασιλέως νὰ μὴ καταισχύνεται ἡ φουστανέλλα φέρουσα ἀφῆνης τσάι εἰς τὸν κ. Τσιγγρόν ἢ τὴν δεσποινίδα Πιρπηρήθραν! Ἄν τύχη καὶ εἶναι κἀνένας παλαιὸς ἀγωνιστὴς μεταξὺ τῶν θαλαμηπόλων, ἃς προτιμήσῃ νὰ λυγίσῃ καλλίτερα τὰ μέλη του ὑπὸ στολὴν εὐρωπαϊοῦ θαλαμηπόλου καὶ ἃς κρεμάσῃ καὶ τὴν φουστανέλλα μαζὺ μὲ τὸ κλέφτικο καρουσφύλλι, ἀνάμνησιν, ἀνάμνησιν!

Ὁ Παρρασὸς ἤρχισε νὰ δουλεύῃ σ' τὰ γερά. Ἐζήτησε παρὰ τῆς Νομαρχίας ν' ἀποβληθῶν οἱ κερδοσκόποι τροφοδόται τῶν φυλακῶν, οἱ συνήθως δίδοντες ἀντὶ ψωμοῦ ἄμμοι καὶ ἀντὶ φαγητοῦ σκουλήκια καὶ νὰ ἀναλάβῃ ἡ ἐπὶ τῶν φυλακῶν ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀκαμάτου κ. Τυπάλδου τὴν τροφοδοσίαν τῶν φυλακισμένων διὰ σισιτίου κοινοῦ ὅπως τῶν στρατιωτῶν, τὸ ψωμὶ μάλιστα θὰ παρέχεται ἐκ τοῦ Στρατιωτικοῦ ἀρτοποιείου. Ὁ Νομάρχης ἐπέσθη καὶ ἰδοὺ ἀθροῦς τελεῖται μέγας νεωτερισμὸς εἰς τὸν πανάθλιον ὄργανισμὸν τῶν φυλακῶν. Δὲν ἔχομεν λόγους νὰ ἐπαινέσωμεν τὰς θετικὰς αὐτὰς ἐνεργείας καὶ ἀπὸ ταύτης ἀρχῆς ἐλπίζομεν μεγάλην συνέχειαν καὶ μεγάλα τέλη.

Τὸν φίλον μας κ. Δημήτριον Ἡλιόπουλον δὲν ἐγνωρίζομεν διόλου μύωπα· ἀπ' ἐναντίας ὀξυδερκέστατον ἀνοικτομάλην, διὰ τοῦτο ὅταν ἐμάθομεν τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ ἀπὸ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἡγανακτήσαμεν ἀκριβῶς περισσότητες, διότι εἴχομεν τὴν τιμὴν νὰ τὸν ἔχωμεν φίλον καὶ

συνεργάτην κάποτε. Εἰς τὴν ἐκδηλωθεῖσαν ἐν τῷ προτελευταίῳ φύλλῳ ἀγανάκτησίν μας ὁ κ. Δημήτριος Ἡλιοπούλος ἀπαντᾷ, ὅτι πρὸ διετίας ἔπαθε τοὺς ὀφθαλμοὺς, συνεπεία τούτου ἡμδλύνθη ἡ ὄρασις του καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τὸν ἐξήρεσε. Βεβαίως, τοῦτο τὸ ἐγνωρίζομεν, ὅτι ἐξήρεθῃ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς· διότι αἱ παραινόμεναι γίνονται πάντοτε *ρομίως*. Ἀλλ' ἡμεῖς, ὅταν ἐνθυμούμεθα, ὅτι ὁ πάντων μυωπέστερος μεταξὺ ὅλης τῆς παραίας μας, ὁ τότεν εὐθυμίαν μεταξὺ τῶν φίλων διὰ τὴν *στραδαμάραν* του γεννῶν, ἀγαπητὸς συντάκτης τοῦ *Ρωμηοῦ* κ. Συρῆς, ὑπηρετήσεν ἐπὶ τρεῖς μῆνας ὡς στρατιώτης καὶ εἴτα ἐξήρεθῃ, σκανδαλιζόμεθα τόσον ὥστε νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι χάρις ἐνησκήθη εἰς τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ κ. Ἡλιοπούλου. Εἴχομεν δὲ καὶ ἄλλην ἀξίωσιν ἀπὸ τὸν κ. Δημήτριον Ἡλιοπούλον, νέον πολὺ ἐνωρὶς κυριευθέντα ὑπὸ αἰσθημάτων φιλοδοξίας, κατελθόντα εἰς τὴν δημοσιογραφίαν καὶ διὰ σφοδρᾶς γλώσσης ἐπικρίνοντα τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα, φυλκισθέντα μάλιστα δι' ἐγκλημα πολιτικόν, ὅτι καὶ ἂν πράγματι ἡμδλύνθη ἡ ὄρασις του, νὰ μὴ κάμῃ χρῆσιν τῆς εὐνοίας τοῦ νόμου, καὶ ὅχι, ὡς μᾶς γράφει, νὰ σαπήσῃ εἰς τὰ στρατιωτικὰ γραφεῖα, ὅπου, πολὺ κακῶς λέγει, ὅτι τάσσονται ὅλοι οἱ τῆς τάξεώς του, διότι αὐτὸς ὁ διὰ δημοκρατικὰ αἰσθήματα ἀναγκασθεὶς νὰ ὑβρίσῃ τὸν βασιλέα του δὲν ἔπρεπε νὰ ἀναγνωρίσῃ τάξεις, ἀλλὰ νὰ ριφθῇ εἰς τὰ στρατιωτικὰ γυμνάσια, εἰς τὰ ἐλεύθερα πεδία, ὅπου εἴμεθα βέβαιοι ὅτι καὶ θὰ ἐπανεῖντα ἡ ἀμβλυνθεῖσα ὄρασις του τὴν προτέραν τῆς δύναμιν.

ΤΑ ΣΚΟΥΛΟΥΔΙΑ

Φοβούμεθα, ὅτι δεινὰς θὰ ἔχῃ συνεπείας ἡ ἀτυχὴς αὕτη ὑπόθεσις καὶ διὰ τοῦτο, προλαμβάνοντες τὰ ἀπειλούμενα κακὰ, ἐπιγράφομεν οὕτω τὴν περὶ ταύτης μελέτην ἡμῶν τῆς σήμερον. Εἴπομεν χθὲς, ὅτι διπλοῦν εἶνε τὸ διαπραττόμενον, ὅσιν τολμηρῶς τοσοῦτον ἀφρόνως, σκάνδαλον. Σκάνδαλον μέγα εἶνε ἡ εἰς τὴν ὑψίστην λειτουργίαν τοῦ Κράτους, καὶ μάλιστα ἐν τῇ παραστάσει τῆς κυριαρχίας καὶ μεγαλειότητος αὐτοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἀνάρρησις ἀτόμου, οὐδὲν ἔχοντος διπλωματικὴν προηγούμενον. Ἀλλ' εἶνε πολλῶ μείζον ἔτι τὸ σκάνδαλον, ὅπερ προπαρασκευάζει ὁ κ. πρωθυπουργός, καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ πειρασμοῦ τοῦ νὰ διατηρήσῃ ὑπὲρ τοῦ εὐνοουμένου του καὶ τὸ βουλευτικὸν ἁξίωμα.

Τὴν ἀσέβειαν ταύτην ἐπιχειροῦμεν νὰ καταστήσωμεν τοῖς πᾶσι καταληπτὴν. Εἰς τοῦτο δὲ καὶ μόνον ἀφορῶντες σήμερον, θὰ ἀναγράψωμεν ἀπλῶς τὰ ποδοπατούμενα κείμενα. Ὁ δὲ καιρὸς τῶν σκέψεων ἔρχεται κατόπιν, καὶ μετ' αὐτὸν ἴσως τῆς κρίσεως ὁ καιρὸς.

Τὸ παραβιάζομενον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος εἶναι τὸ 72. Ἐχει δὲ οὕτω «Βουλευτὴν διορίζουσι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἔμμισθον πολιτικὴν ἢ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, «ἢ προβιβαζόμενοι κατ' ἐκλογὴν καὶ δεχόμενοι, παύουσιν ἀμέσως τῷ βουλευτικῶν καθηκόντων».

Τὸ γράμμα τοῦ Συντάγματος εἶνε σαφέστατον. Ὅμιλεῖ περὶ τῆς ιδιότητος τῆς ὑπηρεσίας, ὡς ἐμμίσθου. Ποῖον λοιπὸν δύναται νὰ ἐγεῖρθῃ ἐπὶ τῇ ἐφαρμογῇ τῆς συνταγματικῆς ταύτης διατάξεως ζήτημα; Τοῦτο καὶ μόνον: ἂν ἡ ὑ-

πηρεσία τοῦ ἐν Ἰσπανίᾳ πρέσβους, ἥτις ἀνετέθη τῷ βουλευτῇ κ. Σκουλούδῃ, εἶνε ἔμμισθος. Τίς δὲ λύει ρητῶς καὶ ἐπιτακτικῶς τὸ ζήτημα; Ὁ Νόμος. Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 25 Ὀβρίου 1853 Νόμου *Περὶ συστάσεως Πρεσβειῶν* ἰδοὺ τί λέγει: «Ὅπου καὶ ὁσάκις τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους ἀπαιτήσωσι τὴν σύστασιν Πρεσβειῶν, δύνανται νὰ συστηθῶσι δυνάμει Β. Διατάγματος, καὶ νὰ ὀρισθῶσι δι' αὐτοῦ «ὁ βαθμὸς καὶ αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ πρέσβους.» Εἶνε σαφές; Πλείότερον ἴσως ἢ ὅσον ἀπηρτεῖτο. Ὁ νομοθέτης τοῦ 1853 εἶχε μυρισθῇ φαίνεται Τρικούπην καὶ Σκουλούδην, καὶ ἔκτοτε ἔθεσε πρόβλημα ἀνυπέρβλητον κατὰ τῆς χρυσῆς ταύτης ξυνωρίδος. Κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον δύο β. διατάγματα προσυπέγραψεν ὁ κ. Τρικούπης, τὸ τῆς συστάσεως τῆς ἐν Ἰσπανίᾳ Πρεσβείας, ὅπερ εἶναι νομοθετικόν, ὡς πηγάζον ἐξ ἐντολῆς τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, καὶ τὸ τοῦ διορισμοῦ, ὅπερ εἶνε ἀπλῶς ἐκτελεστικόν. Ἐν τῷ δευτέρῳ τούτῳ διατάγματι ὁ κ. Τρικούπης, ἡδύνατο νὰ ἀναγράψῃ ὅτι ἂν ἤθελε περὶ ἀποδοχῶν, διότι εἶναι διάταγμα προσωπικόν. Ἀλλ' ἐν τῷ πρώτῳ ἦν ὑπόχρεως νὰ μεταγράψῃ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου, δι' οὗ ἐδόθη τῇ ἐκτελεστικῇ ἐξουσίᾳ ἡ νομοθετικὴ αὐτῇ ἐντολή. Ἄν ἔπραξεν οὕτω, ὡς ὀφείλει, ἔλυσε αὐτὸς κατὰ τοῦ κ. Σκουλούδῃ τὸ ζήτημα. Ἄν δὲν ἔπραξεν οὕτω, παρέβη τὴν ἐντολήν, καὶ τὸ διάταγμα εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρον· ὥστε οὔτε καὶ Πρεσβεῖαν ἔχομεν *ρομίως* ἐν Ἰσπανίᾳ, πολλῶ δὲ ἥσσαν πρέσβυν Σκουλούδην καὶ Σκουλούδην βουλευτήν.

Εἰς ταῦτα οὐδὲν δύναται τις νὰ ἀντιτάξῃ, οὐδὲν εἰμὴ τὴν παράτολμον πρὸς τὸ Σύνταγμα ἀσέβειαν.

Ἀλλ' εἶνε καὶ ἄλλη ἀτέβεια, εἶνε καὶ τρίτη, εἶνε καὶ τετάρτη.

Εἶνε ἀσέβεια πρὸς τὴν κυριαρχίαν τῆς βουλῆς, ἥς ἀνευ τῆς ἀδείας ὁ βουλευτὴς δὲν δύναται ν' ἀπομακρυνθῇ τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ ἄρθρον 86 τοῦ κανονισμοῦ τῆς βουλῆς λέγει ταῦτα: «Οὐδεὶς τῶν βουλευτῶν δύναται ν' ἀναχωρήσῃ τῆς »πρωτεύουσας ἀνευ ἀδείας τοῦ προέδρου, ἢν ἐκδίδωσι καὶ »ὑπογράφει οὗτος, λαμβάνων προηγουμένως τὴν συγκατάθεσιν τῆς βουλῆς.» Βουλευτὴς διαμένων ὁ πρέσβυς κύριος Σκουλούδης ἐξαίρεται λοιπὸν αὐτὸς τοῦ γενικοῦ τούτου κανόνος; Ἄν ἐξαίρεται, ἡ ἀτέβεια εἶνε προφανεστάτη κατὰ τῆς κυριαρχίας τῆς βουλῆς ἐξαίρεσις· ἐὰν δὲ οὐ, ὀφείλει νὰ οἰκτείρῃ τις τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν, ἔχουσαν ὑπαλλήλους, ὧν τὴν μετατόπισιν ἄλλη ἐξουσία δικαιούται νὰ ἐπιτρέψῃ ἢ ν' ἀπαγορεύσῃ.

Εἶνε ἀσέβεια πρὸς τὴν κυριαρχίαν τοῦ λαοῦ καὶ ἀναίρεσις τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ, τοῦ ν' ἀντιπροσωπεύηται ἐν τῇ βουλῇ. Λέγομεν τοῦ λαοῦ, διότι ὁ βουλευτὴς δὲν εἶνε τῆς ἐπαρχίας, ἥτις τὸν ἐξέλεξεν, ἀλλὰ τοῦ ἔθνους ἀντιπρόσωπος. Τὸ πλῆρες τοῦ βουλευτικοῦ σώματος ἐν τῷ ἀριθμῷ, ὃν ἔταξεν ὁ νόμος, εἶνε ὅρος ἀπαραίτητος τῆς νομιμῆς αὐτοῦ ὑπάρξεως. Διὰ τοῦτο τὸ ἄρθρον 96 τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου διατάσσει ταῦτα: Ἀποβιβάσαντος, παραιτηθέντος, καταστάσαντος ἀνικάνου βουλευτοῦ τινος, ἢ διορισθέντος εἰς ἔμμισθον ὑπηρεσίαν, διατάσσεται ἀμέσως νέα ἐκλογή πρὸς ἀναπλήρωσιν αὐτοῦ.»

Ἐὰν τὰ Σκουλούδεια ἐπινοήματα ἐπεκράτουν τίς ἡ δυσκολία τοῦ νὰ διορισθῶσιν ἅπαντες οἱ βουλευταὶ εἰς ἔμμισθους ὑπηρεσίας, ἀλλ' ἀνευ μισθοῦ, καὶ νὰ λυθῇ οὕτω διὰ τοσοῦτον κολακευτικῆς τῇ ἐπινοητικῇ ἱκανότητι τῶν νεωτέρων ἐλλήνων πρωτοτυπίας τὸ μοναρχικὸν ζήτημα; Οὐδεμία ἄλλη, εἰμὴ ἡ φτώχεια τῶν πλείστων βουλευτῶν. Ἀλλ' ἀφοῦ ἡ ὑπερήφανος Σύρος ἐξέλεξε χθὲς τὸν κ. Σκου-